

[Jensen (Aale).]

bidrage til, at Forhandlingerne forlænges. Men naar den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) stadig kredser om dette, at jeg saa godt som hele Tiden talte om det af Ministeren først forelagte Forslag, som ingen dog vil vedkende sig, udtrykte den ærede Ordfører sig, saa er hverken det ene eller det andet rigtigt. Jeg har ikke saa godt som udelukkende talt om det første Forslag — den Udtalelse er altsaa ikke rigtig. Det er heller ikke rigtigt, at ingen vil vedkende sig det; der er adskillige Kommuner, som godt har villet vedkende sig det. Efter Diskussionen i Folketinget har vi ogsaa Bevis for, at der var enkelte, som syntes rigtig godt om det, indtil de fik en anden Parole og derfor slog bak.

Det ærede Medlem sagde, at Dispositionsretten var taget fra Kommunerne og givet til Ministeren. Men vi har jo Ministerens Ord for, at Kommunerne faar, hvad der tilkommer dem. Det holder jeg mig til og betragter som rigtigt, indtil andet bevises. Og jeg har ikke kunnet lade mig overbevise af det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem paastod, at Ønskerne fra min Side om at tage Hensyn til andre end netop de motorkørende ikke skulde kunne omfattes af dette Lovforslag, vil jeg gerne bede ham om at læse § 2, 1ste Stykke.

Rasmus Rasmussen: Jeg vil gerne overfor Venstres ærede Ordfører hævde, at Kommunerne efter Lovforslaget faar lige saa store Pengebeløb til Forbedring af deres Veje som efter de bestaaende Forhold. Forskellen er kun, at der ved dette Lovforslags Gennemførelse bliver større Mulighed for, at de haardt tiltrængte Forbedringer kan føres ud i Livet. Jeg har den Tro, at der mange Steder trænges til at faa gennemført Anlæg af nye Amtsveje. Det gælder i alt Fald i højeste Grad i det Amt, hvor jeg er bedst kendt.

Stensballe: Nej, det eneste, Kommunerne har Sikkerhed for, er, at Sognekommunerne faar efter det Forholdstal, de skal have, at Amtskommunerne faar efter det Forholdstal, de skal have, og Bykommunerne efter det Forholdstal, de skal have; men om de faar det her paa Sjælland eller i Jylland, har vi ingen som helst Sikkerhed for. Det er noget, Ministeren afgør.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1283).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Statens Bygningsvæsen, saaledes som det er vedtaget af Folketinget. Ved Fremsettelsen dør gav jeg en kort Oversigt over Forhistorien, idet jeg dels mindede om, at Rigsdagen i mere end en Menneskealder har været klar over, at en Nyordning af Statens Bygningsvæsen var paakrævet, og at der i denne Menneskealder var gjort mange Forsøg paa at naa frem til denne, dels redegjorde for, at der er gaaet grundige Forarbejder forud for dette Lovforslag, udført i et under Indenrigsministeriet nedsat Udvalg af Politikere og særlig sagskyndige, der har tumlet med Spørgsmaalet i 5 Aar, inden Betænkningen endelig kunde afgives i December i Fjor. Jeg skal med Hensyn til Fortiden henvise til den korte Redegørelse, jeg gav i Folketinget, og med Hensyn til alle Enkeltheder i de bestaaende Forhold skal jeg henvise til de Bemærkninger, der fulgte med Lovforslaget, og til den af det indenrigsministerielle Udvalg afgivne Betænkning. Jeg skal kun i denne Forbindelse understrege, at der blandt alle, som har beskæftiget sig med de herhenhørende Spørgsmaal, er Enighed om, at den nuværende Ordning er præget af Planløshed, Spredthed i Administrationen og Mangel paa Kontrol. Der kan sikkert ogsaa nok siges at være almindelig Enighed om, at disse Forhold fra Tid til anden har medført Ødslen med Statens Penge i stort Omfang, og at der i alt Fald